

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ

BÀI 155 - Các dấu hiệu chỉ về ngày tận thế.

Bài 2- Những kẻ sẽ mạo danh Chúa mà đến lừa dối những người tin Chúa...

Ma-thi-ơ 24:1-14: Khi Đức Chúa Jêsus ra khỏi đền thờ, đang đi, thì môn đồ đến gần để chỉ cho Ngài xem các nhà thuộc về đền thờ. Ngài phán rằng: Các người có thấy mọi điều đó chẳng? Quả thật, ta nói cùng các người, đây sẽ không còn một hòn đá nào chồng trên một hòn khác mà không bị đổ xuống. Ngài đang ngồi trên núi ô-li-ve, môn đồ tới riêng cùng Ngài, và nói rằng: Xin Chúa phán cho chúng tôi biết lúc nào những sự đó sẽ xảy ra? và có điềm gì chỉ về sự Chúa đến và tận thế. Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Hãy giữ, kẻo có kẻ dỗ dành các người. Vì nhiều người sẽ mạo danh ta đến mà nói rằng: Ta là Đấng Christ; và sẽ dỗ dành nhiều người. Các người sẽ nghe nói về giặc và tiếng đồn về giặc: hãy giữ mình, đừng bối rối, vì những sự ấy phải đến; song chưa là cuối cùng đâu. Dân này sẽ dấy lên nghịch cùng dân khác, nước nọ nghịch cùng nước kia; nhiều chỗ sẽ có đói kém và động đất. Song mọi điều đó chỉ là đầu sự tai hại. Bấy giờ, người ta sẽ nộp các người trong sự hoạn nạn và giết đi; các người sẽ bị mọi dân ghen ghét vì danh ta. Khi ấy cũng có nhiều kẻ sẽ sa vào chước cám dỗ, phản nghịch nhau, và ghen ghét nhau. Nhiều tiên tri giả sẽ nổi lên và dỗ dành lắm kẻ. Lại vì có tội ác sẽ thêm nhiều thì lòng yêu mến của phần nhiều người sẽ nguội lặn. Nhưng kẻ nào bền chí cho đến cuối cùng, thì sẽ được cứu. Tin Lành này về nước Đức Chúa Trời sẽ được giảng ra khắp đất, để làm chứng cho muôn dân. Bấy giờ sự cuối cùng sẽ đến.

Trong bài chúng ta học hôm nay, trọng tâm là câu 3 đến câu 5: “Ngài đang ngồi trên núi ô-li-ve, môn đồ tới riêng cùng Ngài, và nói rằng: Xin Chúa phán cho chúng tôi biết lúc nào những sự đó sẽ xảy ra? và có điềm gì chỉ về sự Chúa đến và tận thế. Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Hãy giữ, kẻo có kẻ dỗ dành các người. Vì nhiều người sẽ mạo danh ta đến mà nói rằng: Ta là Đấng Christ; và sẽ dỗ dành nhiều người. ”

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ³ And as he sat ^{G2521} upon the mount ^{G3735} of Olives ^{G1636}, the disciples ^{G3101} came ^{G4334} unto him privately ^{G2596-G2398}, saying ^{G3004}, Tell ^{G2036} us, when ^{G4218} shall these ^{G5023} things be? and what ^{G5101} shall be the sign ^{G4592} of thy coming ^{G3952}, and of the end ^{G4930} of the world ^{G165}? ⁴ And Jesus ^{G2424} answered ^{G611} and said ^{G2036} unto them, Take heed ^{G991} that no ^{G3361} man ^{G5100} deceive ^{G4105} you. ⁵ For many ^{G4183} shall come ^{G2064} in ^{G1909} my name ^{G3686}, saying ^{G3004}, I am ^{G1510} Christ ^{G5547}; and shall deceive ^{G4105} many ^{G4183}.

Sau khi được nghe Đức Chúa Jêsus đã phán về những sự sẽ xảy đến cho thành Giê-ru-sa-lem, các môn đồ của Chúa Jêsus đã hỏi riêng Ngài rằng: Xin Chúa phán cho chúng tôi biết lúc nào những sự đó sẽ xảy ra? và có điềm gì chỉ về sự Chúa đến và tận thế. Câu trả lời trước nhất của Chúa Jêsus dành cho các môn đồ của Ngài, đó là: **Hãy giữ, kẻo có kẻ dỗ dành các người. Vì nhiều người sẽ mạo danh ta đến mà nói rằng: Ta là Đấng Christ; và sẽ dỗ dành nhiều người.**

Trước khi bước vào suy gẫm mạng lệnh của Chúa Jêsus đã phán đây, chúng ta phải chú ý vào từng lời mà Chúa đã phán, vì các Lời, tức là các chữ được chép xuống theo Lời Chúa Jêsus đã phán đó, đều là thần linh và sự sống, như Chúa đã phán rằng: “**Ấy là thần linh làm cho sống, xác thật chẳng ích chi. Những lời ta phán cùng các người đều là thần linh và sự sống.**” (Giăng 6:63)

Để mọi người tin Chúa hiểu được ý nghĩa của các Lời này, chúng ta hãy nhìn vào Lời Chúa đã chép trong Kinh-Thánh rằng, Lời Đức Chúa Trời được gọi là **cây sự sống**.

Châm ngôn 3:11-18: **Hỡi con, chớ khinh điều sửa phạt của Đức Giê-hô-va, chớ hiềm lòng khi Ngài quở trách; Vì Đức Giê-hô-va yêu thương ai thì trách phạt nấy. Như một người cha đối cùng con trai yêu dấu mình. Người nào tìmặng sự khôn ngoan, và được sự thông sáng, có phước thay! Vì thà được nó hơn là được tiền bạc, hoa lợi nó sanh ra tốt hơn vàng ròng. Sự khôn ngoan quý báu hơn châu ngọc, chẳng một bửu vật nào con ưa thích mà sánh kịp nó được. Tay hữu nó cầm sự trường thọ, còn trong tay tả, có sự giàu có và vinh hiển. Các nẻo nó vốn là nẻo khoái lạc, và các lối nó cả điều bình an. Nó là cây sự sống cho ai nắm lấy nó; Người nào cầm giữ nó đều được phước hạnh.**

Gia-cơ 1:21: **Vậy, hãy bỏ đi mọi điều ô uế, và mọi điều gian ác còn lại, đem lòng nhu mì nhận lấy lời đã trồng trong anh em, là lời cứu được linh hồn của anh em.**

Khi nói đến cái cây thì phải nói đến cả gốc, rễ, thân, cành và trái của cây. Vật mà loài người chúng ta nhìn thấy bằng mắt đối với cây, đó là thân, cành và các bông trái của cây, nghĩa là chúng ta nhìn thấy cái ngọn chứ không nhìn thấy cái rễ của cây, là phần quan trọng nhất khiến cho cây đó được sống và sanh ra bông trái.

Đức Chúa Jê-sus đã ví Ngài là gốc nho và những người tin Ngài là nhánh nho và chính Ngài là cội rễ, là nguồn sự sống cho cả thân, nhánh và bông trái của cây.

Giăng 15:1-7: Ta là gốc nho thật, Cha ta là người trồng nho. Hễ nhánh nào trong ta mà không kết quả thì Ngài chặt hết; và Ngài tĩa sửa những nhánh nào kết quả, để được sai trái hơn. Các người đã được trong sạch, vì lời ta đã bảo cho. Hãy cứ ở trong ta, thì ta sẽ ở trong các người. Như nhánh nho, nếu không dính vào gốc nho, thì không tự mình kết quả được, cũng một lẽ ấy, nếu các người chẳng cứ ở trong ta, thì cũng không kết quả được. Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong ta và ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài ta, các người chẳng làm chi được. Nếu ai chẳng cứ trong ta thì phải ném ra ngoài, cũng như nhánh nho; nhánh khô đi, người ta lượm lấy, quăng vào lửa, thì nó cháy. Ví bằng các người cứ ở trong ta, và những lời ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó.

Lời Đức Chúa Trời là sự sống và sự sống đó là sự sáng của loài người, nên khi Đức Chúa Trời đã phán Lời của Ngài ra, ấy là để ban sự sống lại cho loài người, là loài ra từ A-đam trước nhất đó, giống như mưa và tuyết từ trên trời xuống để đơm nhuần đất đai, cung cấp sự sống cho cây cối mọc trên đất vậy, sẽ ngấm vào trong thân thể của loài người mà phục hồi sự sống cho tâm linh loài người vậy.

Rô-ma 11:15-26: Vì nếu sự dứt bỏ họ ra đã làm sự hòa thuận cho thiên hạ, thì sự họ trở lại trong ân điển há chẳng phải là sự sống lại từ trong kẻ chết sao? Vả, nếu trái đầu mùa là thánh, thì cả đồng cũng thánh; và nếu rễ là thánh, thì các nhánh cũng thánh. Ví bằng có một hai nhánh bị cắt đi, và người vốn là cây ô-li-ve hoang được tháp vào chỗ các nhánh ấy để có phần về nhựa và rễ của cây ô-li-ve, thì chớ khoe mình hơn các nhánh đó. Nhưng nếu người khoe mình, thì hãy biết rằng ấy chẳng phải là người chịu đựng cái rễ, bèn là cái rễ chịu đựng người. Người sẽ nói rằng: Các nhánh đã bị cắt đi, để ta được tháp vào chỗ nó. Phải lắm; các nhánh đó đã bị cắt bởi cơ chẳng tin, và người nhờ đức tin mà còn; chớ kiêu ngạo, hãy sợ hãi. Vì nếu Đức Chúa Trời chẳng tiếc các nhánh nguyên, thì Ngài cũng chẳng tiếc người nữa. Vậy hãy xem sự nhân từ và sự nghiêm nhặt của Đức Chúa Trời: sự nghiêm nhặt đối với họ là kẻ đã ngã xuống, còn sự nhân từ đối với người, miễn là người cầm giữ mình trong sự nhân từ Ngài: bằng chẳng, người cũng sẽ bị chặt. Về phần họ, nếu không ghì mài trong sự chẳng tin, thì cũng sẽ được tháp; vì Đức Chúa Trời có quyền lại tháp họ vào. Nếu chính người đã bị cắt khỏi cây ô-li-ve hoang thuận tánh mình, mà được tháp vào cây ô-li-ve tốt nghịch tánh, thì huống chi những kẻ ấy là nhánh nguyên sẽ được tháp vào chính cây ô-li-ve mình! Vả, hỡi anh em, tôi không muốn anh em chẳng biết sự mầu nhiệm này, e anh em khoe mình khôn ngoan chẳng: ấy là một phần dân Y-sơ-ra-ên đã sa vào sự cứng lòng, cho đến chừng nào số dân ngoại nhập vào được đầy đủ; vậy thì cả dân Y-sơ-ra-ên sẽ được cứu, như có chép rằng: Đấng Giải cứu sẽ đến từ Si-ôn, cắt sự vô đạo ra khỏi Gia-cốp;

Bản Kinh-Thánh King James version chép câu 26 trên như sau: ²⁶And so ^{G3779} all ^{G3956} Israel ^{G2474} shall be saved ^{G4982}: as it is written ^{G1125}, There shall come ^{G2240} out of Sion ^{G4622} the Deliverer ^{G4506}, and shall turn ^{G654} away ^{G654} ungodliness ^{G763} from Jacob ^{G2384}: Có nghĩa là: **Và như vậy, tất cả dân Y-sơ-ra-ên sẽ được cứu rồi, như có chép rằng: Từ Si-ôn sẽ ra một Đấng giải cứu (giải phóng, giải thoát), và (Đấng ấy) sẽ đuổi khỏi Gia-cốp những sự không tin kính (những sự không thánh khiết).**

Trong câu 26 trên, thánh đồ Phao-lô đã nói đến quyền phép của Lời Đức Chúa Trời sẽ huỷ phá công việc của ma quỷ, là quyền lực đã hành động trong thân thể xác thịt của người tin Chúa, mà khi nói đến Gia-cốp là nói đến thân thể xác thịt của người tin Chúa vậy.

Trở lại với lúc ban đầu của loài người tại nơi vườn Ê-đen, chúng ta có thể thấy rõ được bằng cách nào mà Sa-tan đã khiến cho loài người sa vào sự chết, đó là việc ma quỷ đã gieo vào lỗ tai của loài người xác thịt, nghĩa là ma quỷ đã nói với Ê-va, là người được tạo nên bởi xương và thịt của A-đam, là vật được tạo nên từ thân thể xác thịt của A-đam, là công việc Đức Chúa Trời đã dùng bụi đất để tạo nên cho loài người (A-đam).

Sa-tan (ma quỷ) là kẻ thù nghịch Đức Chúa Trời, đã nghe được Lời Đức Chúa Trời phán với A-đam rằng: **“Người được tự do ăn hoa quả các thứ cây trong vườn; nhưng về cây biết điều thiện và điều ác thì chớ hề ăn đến; vì một mai người ăn chắc sẽ chết.”** (Sáng thế ký 2:16-17), vì ma quỷ là kẻ thù nghịch Đức Chúa Trời nên hắn đã rắp mưu kế để tiêu diệt loài người, tức là hắn tìm đủ cách để phá hoại công việc của Đức

Chúa Trời, qua việc nó gieo sự nghi ngờ vào trong thân thể xác thịt của loài người, mà Ê-va là bóng về thân thể xác thịt của loài người trên đất này.

Sáng thế ký 3:1-7: **Vả, trong các loài thú đồng mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã làm nên, có con rắn là giống quỷ quyet hơn hết. Rắn nói cùng người nữ rằng: Mà chi! Đức Chúa Trời há có phán dặn các người không được phép ăn trái các cây trong vườn sao? Người nữ đáp rằng: Chúng ta được ăn trái các cây trong vườn, song về phần trái của cây mọc giữa vườn, Đức Chúa Trời có phán rằng: Hai người chẳng nên ăn đến và cũng chẳng nên đá động đến, e khi hai người phải chết chẳng. Rắn bèn nói với người nữ rằng: Hai người chẳng chết đâu; nhưng Đức Chúa Trời biết rằng hễ ngày nào hai người ăn trái cây đó, mắt mình mở ra, sẽ như Đức Chúa Trời, biết điều thiện và điều ác. Người nữ thấy trái của cây đó bộ ăn ngon, lại đẹp mắt và quý vì để mở trí khôn, bèn hái ăn, rồi trao cho chồng đứng gần mình, chồng cũng ăn nữa. Đoạn, mắt hai người đều mở ra, biết rằng mình lỏa lồ, bèn lấy lá cây vả đóng khố che thân.**

Ngay sau khi Ê-va đã được tạo nên rồi, thì ma quỷ liền ẩn mình trong thân thể của con rắn để tiếp cận Ê-va, để tìm cách lừa dối, vì Ê-va là người giúp đỡ của A-đam, và hẳn biết rằng, nếu Ê-va phạm tội thì người sẽ phải chết (theo như mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với A-đam) và như vậy, nếu thân thể xác thịt của người bị chết hoặc bị hư hoại, thì tâm linh của người ấy cũng sẽ chết theo, và như vậy, nếu Ê-va chết thì A-đam sẽ không thể làm trọn được công việc mà Đức Chúa Trời đã giao phó.

Trong khi Đức Chúa Jêsus thi hành chức vụ trên đất này, thì trong tất cả mọi thời gian của Ngài, ma quỷ luôn bám theo để nghe ngóng mà nhận biết kế hoạch của Ngài và ma quỷ sẽ tìm mọi phương cách để phá hoại sự cứu chuộc mà Đức Chúa Trời sẽ làm cho loài người qua Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ.

Đức Chúa Jêsus biết rõ mọi sự này, nên trước khi lên thập tự giá, Ngài đã cảnh báo các môn đồ của Ngài rằng: “ Các người từng nghe ta nói rằng: Ta đi, và ta trở lại cùng các người. Nếu các người yêu mến ta, thì sẽ vui mừng về điều ta đi đến cùng Cha, bởi vì Cha tôn trọng hơn ta. Hiện nay ta đã nói những điều đó với các người trước khi xảy đến, để khi những điều đó xảy đến thì các người tin. Ta sẽ chẳng nói chi với các người nữa, vì vua chúa thế gian này hầu đến; người chẳng có chi hết nơi ta.” (Giăng 14:28-30)

Bản Kinh-Thánh King James version chép câu 30 trên như sau: ³⁰Hereafter^{G2089} I will not talk^{G2980} much^{G4183} with you: for the prince^{G758} of this^{G3588} world^{G2889} cometh^{G2064}, and hath^{G2192} nothing^{G3762} in me.

Có nghĩa là: *Kể từ giờ phút này trở về sau, ta sẽ không nói nhiều với các người nữa, vì kẻ chuyên quyền của thế gian này (chúa của thế gian này) sẽ đến, hẳn chẳng có phần chi nơi ta.*

Đại ý của câu 30 này, Đức Chúa Jêsus đã tỏ cho các môn đồ của Ngài, cũng như với hết thảy những người tin theo Ngài biết rằng, kể từ lúc Ngài phán các lời này, thì Ngài sẽ không phán cách công khai với các tôi tớ của Ngài nữa, vì Sa-tan sẽ đến ngay sau khi Ngài bị người ta bắt và bị người ta đóng đinh trên thập tự giá và cho tới khi tận thế, ma quỷ sẽ tranh chiến với hết thảy những người nào tin theo Ngài và hết thảy mọi sự mà ma quỷ sẽ làm, sẽ nói, sẽ hành động ngay sau khi Đức Chúa Jêsus Christ được cất khỏi thế gian này, thì những sự đó là sẽ không có một điều chi là thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ, nhưng là thuộc về ma quỷ.

Nếu Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ nhận biết được ý nghĩa của mạng lệnh này, thì phải tỉnh thức trước các Lời cảnh báo của Ngài, vì điều chi Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ cần phải biết, thì Ngài đã phán bảo, còn việc thi hành các mạng lệnh mà Ngài đã phán bảo các môn đồ của Ngài và cho Hội-Thánh của Ngài phải làm, thì sẽ do Đức Thánh-Linh đảm nhiệm và lãnh đạo, chứ không phải do bất cứ một người nào có thể đại diện Ngài hay là nhân Danh Ngài mà truyền bảo cho Hội-Thánh điều chi nữa, cũng như Chúa Jêsus đã phán về chức vụ của Đức Thánh-Linh rằng:

Giăng 16:12-15: **Ta còn có nhiều chuyện nói với các người nữa; nhưng bây giờ những điều đó cao quá sức các người. Lúc nào Thần lễ thật sẽ đến, thì Ngài dẫn các người vào mọi lẽ thật; vì Ngài không nói tự mình, nhưng nói mọi điều mình đã nghe, và tỏ bày cho các người những sự sẽ đến. Ấy chính Ngài sẽ làm sáng danh ta, vì Ngài sẽ lấy điều thuộc về ta mà rao bảo cho các người. Mọi sự Cha có, đều là của ta; nên ta nói rằng Ngài sẽ lấy điều thuộc về ta mà rao bảo cho các người vậy.**

Đức Chúa Jêsus Christ là Đấng chặn chiên lớn của Đức Chúa Trời và Ngài biết rõ mọi mưu kế của ma quỷ, nên trước khi trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha và trước khi Ngài chịu thập tự giá, Ngài đã tỏ cho các môn đồ của Ngài chìa khoá của sự nhận biết cùng chìa khoá của sự phân biệt các thần, để nhờ các ơn ban cho này, mà Hội-Thánh của Ngài được bảo vệ khỏi các mưu chước của ma quỷ, nghĩa là, tất cả mọi sự mà Hội-Thánh thật của Đức Chúa Jêsus Christ cần phải nhận biết được, để huỷ phá công việc của ma quỷ cùng với việc bộc lộ những mưu chước của ma quỷ ra trước sự sáng, hầu cho hết thảy những người tin kính Chúa sẽ nhờ những

sự nhận biết đó mà thắng được mưu chước của ma quỷ, bởi vì như Chúa Jêsus đã cảnh báo trước rằng: ma quỷ là kẻ nói dối và là cha của sự nói dối. Ma quỷ không có lễ thật, nghĩa là lễ thật không có ở trong ma quỷ, vậy nên những sự thuộc về ma quỷ sẽ bị lộ ra khi Hội-Thánh thật của Đức Chúa Jêsus Christ được trang bị các lễ thật của Nước Đức Chúa Trời.

Hết thấy những người nào thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ thì sẽ được nhận biết Lễ thật bởi sự ban cho của Đức Thánh-Linh, là Thần Lễ thật. Người nào thuộc về Lễ thật thì người ấy sẽ nghe được tiếng của Đức Chúa Jêsus Christ phán qua Thánh-Linh của Ngài.

Người nào không nhận biết Lễ thật, không nhận biết tiếng của Đức Chúa Jêsus Christ (qua Thánh-Linh của Ngài) thì người ấy không thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ, nghĩa là không thuộc về sự sống đời đời.

Giăng 8:42-45: Đức Chúa Jêsus phán rằng: Ví bằng Đức Chúa Trời là Cha các người, thì các người sẽ yêu ta, vì ta bởi Đức Chúa Trời mà ra và từ Ngài mà đến; bởi chúng ta chẳng phải đã đến tự mình đâu, nhưng ấy chính Ngài đã sai ta đến. Tại sao các người không hiểu lời ta? Ấy là bởi các người chẳng có thể nghe được đạo của ta. Các người bởi cha mình, là ma quỷ, mà sanh ra; và các người muốn làm nên sự ưa muốn của cha mình. Vừa lúc ban đầu nó đã là kẻ giết người, chẳng bền giữ được lễ thật, vì không có lễ thật trong nó đâu. Khi nó nói dối, thì nói theo tánh riêng mình, vì nó vốn là kẻ nói dối và là cha sự nói dối. Nhưng vì ta nói lễ thật, nên các người không tin ta.

Giăng 18:33-37: Phi-lát bèn vào trường án, truyền đem Đức Chúa Jêsus đến, mà hỏi rằng: Chính người là Vua dân Giu-đa, phải chăng? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Người nói điều đó tự ý mình, hay là có người đã nói điều đó với người về ta? Phi-lát trả lời rằng: Nào có phải ta là người Giu-đa đâu? Dân người cùng mấy thầy tế lễ cả đã nộp người cho ta; vậy người đã làm điều gì? Đức Chúa Jêsus đáp lại rằng: Nước của ta chẳng phải thuộc về thế gian này. Ví bằng nước ta thuộc về thế gian này, thì tôi tớ của ta sẽ đánh trận, đặng ta khỏi phải nộp cho dân Giu-đa; nhưng hiện nay nước ta chẳng thuộc về hạ giới. Phi-lát bèn nói rằng: Thế thì người là vua sao? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Thật như lời, ta là vua. Nay, vì sao ta đã sanh và vì sao ta đã giáng thế: ấy là để làm chứng cho lễ thật. Hễ ai thuộc về lễ thật thì nghe lấy tiếng ta.

1 Giăng 3:18-24: Hỡi các con cái bé mọn, chớ yêu mến bằng lời nói và luỡi, nhưng bằng việc làm và lễ thật. Bởi đó, chúng ta biết mình là thuộc về lễ thật, và giục lòng vững chắc ở trước mặt Ngài. Vì nếu lòng mình cáo trách mình, thì Đức Chúa Trời lại lớn hơn lòng mình nữa, và biết cả mọi sự. Hỡi kẻ rất yêu dấu, ví bằng lòng mình không cáo trách, thì chúng ta có lòng rất dạn dĩ, đặng đến gần Đức Chúa Trời: và chúng ta xin điều gì mặc dầu, thì nhận được điều ấy, bởi chúng ta vâng giữ các điều răn của Ngài và làm những điều đẹp ý Ngài. Vả, nầy là điều răn của Ngài: là chúng ta phải tin đến danh Con Ngài, tức là Đức Chúa Jêsus Christ, và chúng ta phải yêu mến lẫn nhau như Ngài đã truyền dạy ta. Ai vâng giữ các điều răn Ngài thì ở trong Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời ở trong người ấy; chúng ta biết Ngài ở trong lòng chúng ta, là nhờ Đức Thánh Linh mà Ngài đã ban cho chúng ta.

Khi các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ nghe Chúa Jêsus phán về những sự sẽ đến, thì họ liền hỏi Ngài về thời kỳ nào những sự sẽ xảy đến và các dấu hiệu của những sự ấy, mà họ không cầu hỏi Chúa về trách nhiệm cùng những công việc mà họ sẽ phải làm, khi những sự đó sẽ xảy đến! Đây cũng chính là điểm yếu mà các Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ ở trên trái đất nầy đang mắc phạm, nghĩa là người ta không chú ý đến những sự mà họ sẽ phải làm cho các Hội-Thánh địa phương ở trên đất nầy để bảo vệ cho bầy chiên của Đức Chúa Trời được an toàn khỏi những mưu chước của ma quỷ cùng trước những sự tai hoạ sẽ xảy đến trên đất nầy, như Chúa Jêsus đã cảnh báo, vì cho đến tận những ngày sau rốt nầy, rất nhiều người tin Chúa vẫn cho rằng, vì họ đã cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của họ rồi, thì Đức Chúa Trời sẽ làm mọi sự để bảo vệ họ và Ngài sẽ đem họ về thiên đàng trong kỳ đã định!

Đức Chúa Jêsus đã thấy rõ những sự nồn nóng ở trong lòng các môn đồ của Ngài là muốn biết trước mọi sự sẽ xảy ra, mà họ lại không nhận biết trách nhiệm của mình phải làm gì trước những sự mà Đức Chúa Jêsus đã phán rằng, những sự đó sẽ xảy ra trên đất nầy, nên Ngài đã phán với họ rằng: **Hãy giữ, kẻo có kẻ dỗ dành các người. Vì nhiều người sẽ mạo danh ta đến mà nói rằng: Ta là Đấng Christ; và sẽ dỗ dành nhiều người.** (Ma-thi-ơ 24:4-5)

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ⁴ And Jesus^{G2424} answered^{G611} and said^{G2036} unto them, Take heed^{G991} that no^{G3361} man^{G5100} deceive^{G4105} you. ⁵ For many^{G4183} shall come^{G2064} in^{G1909} my name^{G3686},

saying^{G3004}, I am^{G1510} Christ^{G5547}; and shall deceive^{G4105} many^{G4183}.

Chúa Jêsus cảnh cáo các môn đồ của Ngài và cũng là lời cảnh cáo cho tất cả những người nào tin theo Ngài, rằng: **Hãy giữ, kẻ có kẻ đồ dành các người.**

Chữ **hãy giữ** chép trong câu 4 này, đó là chữ βλέπω - blepo, số 991 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *hãy nhìn vào, hãy chú ý, hãy cẩn thận đề phòng, hãy hiểu biết, hãy quan tâm đến, hãy lưu tâm;*

Chữ mà bản dịch tiếng Việt chép là **đồ dành** trong câu 4 và câu 5 trên, đó là chữ πλανῶ - planao, số 4105 ra từ chữ πλάνη - planao, số 4106 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *khiến cho người ta đi lang thang như kẻ mất trí trong vùng đầy những sự nguy hiểm; làm cho lầm đường lạc lối; bị đánh lừa, bị lừa gạt, làm cho thất vọng; làm cho phạm sai lầm, làm cho phạm tội; bị cám dỗ làm cho mê muội; bị đánh lừa bởi những ảo tưởng;*

Đức Chúa Jêsus Christ đã không ngẫu nhiên hay tình cờ khi cảnh cáo các môn đồ của Ngài cũng như Hội-Thánh của Ngài phải cẩn thận để phòng những sự sẽ xảy đến với Hội-Thánh của Ngài, vì Ngài là Đấng đã tạo nên muôn vật và trong muôn vật do Ngài đã tạo nên đó, có Sa-tan, là kẻ phản nghịch Đức Chúa Trời. Đức Chúa Jêsus Christ biết rõ các tạo vật của Ngài và Ngài biết rõ mọi sự, vì Ngài là mọi sự và ở trong mọi sự.

Dường như hết thảy loài người, trong đó có dân Y-sơ-ra-ên và những người tin Chúa nơi ngày sau rốt này vẫn mắc hội chứng “*tự nhiên*” mà ma quỷ đã gieo vào lòng người ta, mà quên rằng, hết thảy muôn vật và đặc biệt là loài người, là công việc do tay Chúa dựng nên cho một mục đích cuối cùng, đó là Đức Chúa Trời “*Tìm cho Ngài một dòng dõi thánh khiết và công bình*”, tức là tìm một dòng dõi không bao giờ phản bội, không bao giờ chống nghịch lại Đức Chúa Trời, như Lucifer (Sa-tan) và bè lũ của hắn, là các thiên sứ đã sa ngã theo Lucifer (Sa-tan) đã làm.

Hội chứng “*tự nhiên*” đó là người ta nghĩ muôn vật *tự nhiên* mà có và người ta hể mở miệng ra nói về một sự gì vừa xảy ra, thì đó là “*tự nhiên*”, chứ không phải là đã có một công việc, một sự việc đã xảy ra bởi một sự sai lầm hay là có chủ ý, cố ý hay là vô ý, cố tình hay là vô tình mà tạo nên bởi một tạo vật nào đó như gió, mây, mưa, bão, nhiệt độ, môi trường bị tác động bởi con người hoặc do sự thiếu hiểu biết gây ra, hay là do tội lỗi gây ra hay là do người ta cố ý gây ra có chủ đích hoặc tốt hay xấu ở trước mặt Đức Chúa Trời, dù những sự đó xảy ra tại nơi nào trên trời hay là trên đất này.

Kẻ khôn ngoan thì sẽ không nói “*tự nhiên*”, nhưng nói là *đã có một sự xảy ra, nhưng tôi không biết rõ lý do, nguyên nhân, nhưng Chúa biết*. Ví dụ như thánh đồ Phao-lô đã nói khi ông làm chứng lại điều mà ông đã được Chúa cất lên đến tầng trời thứ ba như sau: “**Tôi cần phải khoe mình, dầu chẳng có ích gì; nhưng tôi sẽ nói đến các sự hiện thấy và sự Chúa đã tỏ ra. Tôi biết một người trong Đấng Christ, cách mười bốn năm trước, đã được đem lên đến tầng trời thứ ba (hoặc trong thân thể người, hoặc ngoài thân thể người, tôi chẳng biết, có Đức Chúa Trời biết). Tôi biết người đó (hoặc trong thân thể người, hoặc ngoài thân thể người, tôi cũng chẳng biết, có Đức Chúa Trời biết) được đem lên đến chốn Ba-ra-đi, ở đó, nghe những lời không thể nói, mà không có phép cho người nào nói ra. Về người đó, tôi sẽ khoe mình; nhưng về chính mình tôi, tôi không khoe, chỉ khoe về sự yếu đuối của tôi mà thôi.**” (2 Cô-rinh-tô 12:1-5)

Đức Chúa Jêsus Christ đã phán dạy các môn đồ của Ngài cũng như cho hết thảy những người đến nghe Ngài giảng dạy và các Lời mà Ngài đã phán đó chính là những sự trang bị về sự sáng thật, thuộc về người bề trong của loài người, chứ không thuộc về xác thịt người ta, với mục đích để tuyển chọn cho Ngài những người thật lòng kính sợ Đức Chúa Trời và muốn được hưởng sự sống lại và sự sống đời đời cho linh hồn mình, vì các Lời mà Đức Chúa Jêsus Christ đã rao giảng khi Ngài còn sống trong thân thể xác thịt mình mang như thân thể xác thịt của loài người chúng ta và sống cùng với các môn đồ của Ngài đó, mới chỉ là những sự mở đầu để kêu gọi người ta chú ý đến các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, và những sự đó là nền tảng, là con đường dẫn người ta đến với sự cứu chuộc khỏi quyền lực của sự tội và sự chết và chỉ có những người nào thật lòng chú ý vào những Lời đã chép trong Kinh-Thánh, là những sự làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ, để nhận biết được giá trị của Lời Đức Chúa Trời chính là quyền phép của Đức Chúa Trời để cứ rỗi mọi kẻ tin và hiểu rằng, chính mọi sự đã xảy ra trên cuộc đời và chức vụ của Đức Chúa Jêsus Christ là bằng chứng về quyền phép của Tin-Lành đó, cũng sẽ cứu rỗi những người tin và làm theo mọi sự mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán dạy, đó là vâng giữ và làm các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời. Những người có đức tin như vậy cũng sẽ tin hoàn toàn vào các Lời cảnh báo của Đức Chúa Jêsus về những sự sẽ xảy ra đối với thế gian này, cũng như sẽ xảy đến với những người tin Đức Chúa Jêsus Christ.

Giăng 14:12-21: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, kẻ nào tin ta, cũng sẽ làm việc ta làm; lại

cũng làm việc lớn hơn nữa, vì ta đi về cùng Cha. Các người nhân danh ta mà cầu xin điều chi mặc dầu, ta sẽ làm cho, để Cha được sáng danh nơi Con. Nếu các người nhân danh ta xin điều chi, ta sẽ làm cho. Nếu các người yêu mến ta, thì giữ gìn các điều răn ta. Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban cho các người một Đấng Yên ủi khác, để ở với các người đời đời, tức là Thần lễ thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, vì chẳng thấy và chẳng biết Ngài; nhưng các người biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các người và sẽ ở trong các người. Ta không để cho các người mồ côi đâu, ta sẽ đến cùng các người. Còn ít lâu, thế gian chẳng thấy ta nữa, nhưng các người sẽ thấy ta; vì ta sống thì các người cũng sẽ sống. Nội ngày đó, các người sẽ nhận biết rằng ta ở trong Cha ta; các người ở trong ta, và ta ở trong các người. Ai có các điều răn của ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến ta; người nào yêu mến ta sẽ được Cha ta yêu lại, ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết ta.

Giăng 15:10-20: Nếu các người vâng giữ các điều răn của ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương ta, cũng như chính ta đã vâng giữ các điều răn của Cha ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài. Ta nói cùng các người những điều đó, hầu cho sự vui mừng của ta ở trong các người, và sự vui mừng các người được trọn vẹn. Điều răn của ta đây này: Các người hãy yêu nhau, cũng như ta đã yêu các người. Chẳng có sự yêu thương nào lớn hơn là vì bạn hữu mà phó sự sống mình. Ví thử các người làm theo điều ta dạy, thì các người là bạn hữu ta. Ta chẳng gọi các người là đầy tớ nữa, vì đầy tớ chẳng biết điều chủ mình làm; nhưng ta đã gọi các người là bạn hữu ta, vì ta từng tỏ cho các người biết mọi điều ta đã nghe nơi Cha ta. Ấy chẳng phải các người đã chọn ta, bèn là ta đã chọn và lập các người, để các người đi và kết quả, hầu cho trái các người thường đậu luôn: lại cũng cho mọi điều các người sẽ nhân danh ta cầu xin Cha, thì Ngài ban cho các người. Ta truyền cho các người những điều răn đó, để các người yêu mến lẫn nhau vậy. Ví bằng người đời ghét các người, thì hãy biết rằng họ đã ghét ta trước các người. Nếu các người thuộc về thế gian, thì người đời sẽ yêu kẻ thuộc về mình; nhưng vì các người không thuộc về thế gian và ta đã lựa chọn các người giữa thế gian, bởi đó người đời ghét các người. Hãy nhớ lời ta đã nói cùng các người: Đầy tớ chẳng lớn hơn chủ mình. Nếu họ đã bắt bỏ ta, ắt cũng bắt bỏ các người; bằng họ đã giữ lời ta, ắt cũng giữ lời các người.

Chúa Jêsus đã cảnh báo các môn đồ của Ngài về những sự sẽ xảy đến, không phải là sự ngẫu nhiên, tình cờ hay là “tự nhiên” mà xảy ra đối với những người tin Ngài, nhưng tất cả mọi sự đó đều ở trong kế hoạch của Đức Chúa Trời, như công việc của người thợ gốm sẽ làm cho những chiếc bình của mình vậy.

1 Phi-e-rơ 1:1-25: Phi-e-rơ, sứ đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, gửi cho những người kiều ngụ rải rác trong xứ Bông, Ga-la-ti, Cáp-ba-đốc, A-si và Bi-thi-ni, là những người được chọn, theo sự biết trước của Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Cha, và được nên thánh bởi Đức Thánh Linh, để vâng phục Đức Chúa Jêsus Christ và có phần trong sự rỗi huyết Ngài: nguyên xin ân điển và bình an thêm lên cho anh em! Ngợi khen Đức Chúa Trời, là Cha Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, Ngài lấy lòng thương xót cả thể khiến chúng ta tái sanh, để chúng ta nhờ sự Đức Chúa Jêsus Christ sống lại từ trong kẻ chết mà có sự trông cậy sống, là cơ nghiệp không hư đi, không ô ướ, không suy tàn, để dành trong các tầng trời cho anh em, là kẻ bởi đức tin nhờ quyền phép của Đức Chúa Trời giữ cho, để được sự cứu rỗi gần hiện ra trong kỳ sau rốt! Anh em vui mừng về điều đó, dầu hiện nay anh em vì sự thử thách trăm bề buộc phải buồn bã ít lâu; hầu cho sự thử thách đức tin anh em quý hơn vàng hay hư nát, dầu đã bị thử lửa, sanh ra ngợi khen, tôn trọng, vinh hiển cho anh em khi Đức Chúa Jêsus Christ hiện ra. Ngài là Đấng anh em không thấy mà yêu mến; dầu bây giờ anh em không thấy Ngài, nhưng tin Ngài, và vui mừng lắm một cách không xiết kể và vinh hiển: nhận được phần thưởng về đức tin anh em, là sự cứu rỗi linh hồn mình. Về sự cứu rỗi đó, các đấng tiên tri đã tìm tòi suy xét, và đã nói tiên tri về ân điển định sẵn cho anh em: nghĩa là tìm cho biết thời kỳ nào và thời kỳ cách nào mà Thánh Linh của Đấng Christ ở trong lòng mình đã chỉ cho, là khi làm chứng trước về sự đau đớn của Đấng Christ và về sự vinh hiển sẽ theo sau. Các đấng ấy đã được tỏ cho rằng chẳng phải vì mình, bèn là vì anh em mà truyền ra những điều đó, là những điều hiện nay đã rao cho anh em, bởi những người nhờ Đức Thánh Linh từ trên trời sai xuống, mà giảng Tin Lành cho anh em; các thiên sứ cũng ước ao xem thấu những sự đó. Vậy, anh em hãy bền chí như thể thất lưng, hãy tiết độ, lấy sự trông cậy trọn vẹn đợi chờ ơn sẽ ban cho mình trong khi Đức Chúa Jêsus Christ hiện ra. Anh em đã nên như con cái hay vâng lời, thì chớ có làm theo sự dâm dục, là sự cai trị trong anh em ngày trước, về lúc anh em còn mê muội. Nhưng, như Đấng

gọi anh em là thánh, thì anh em cũng phải thánh trong mọi cách ăn ở mình, bởi có chép rằng: Hãy nên thánh, vì ta là thánh. Nếu anh em xưng Đấng không tây vị anh em, xét đoán từng người theo việc họ làm, bằng Cha, thì hãy lấy lòng kính sợ mà ăn ở trong thời kỳ ở trọ đời này, vì biết rằng chẳng phải bởi vật hay hư nát như bạc hoặc vàng mà anh em đã được chuộc khỏi sự ăn ở không ra chi của tổ tiên truyền lại cho mình, bèn là bởi huyết báu Đấng Christ, dường như huyết của chiên con không lỗi không vít, đã định sẵn trước buổi sáng thế, và hiện ra trong cuối các thời kỳ vì cơ anh em, là kẻ nhân Đức Chúa Jêsus tin đến Đức Chúa Trời, tức là Đấng đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại, và ban sự vinh hiển cho Ngài đến nỗi đức tin và sự trông cậy anh em được nương nhờ Đức Chúa Trời. Anh em đã vâng theo lễ thật làm sạch lòng mình, đừng có lòng yêu thương anh em cách thật thà, nên hãy yêu nhau sốt sắng hết lòng; anh em đã được lại sanh, chẳng phải bởi giống hay hư nát, nhưng bởi giống chẳng hư nát, là bởi lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Vì, mọi xác thịt ví như cỏ, mọi sự vinh hiển của nó ví như hoa cỏ. Cỏ khô, hoa rụng, nhưng Lời Chúa còn lại đời đời. Và Lời đó là đạo Tin Lành đã giảng ra cho anh em.

Khi Đức Chúa Jêsus phán với các môn đồ của Ngài rằng: *Hãy giữ, kẻo có kẻ dỗ dành các người. Hay nó một cách đầy đủ và rõ ràng là: các người hãy tỉnh thức, hãy nhìn vào, hãy chú ý, hãy cẩn thận đề phòng, hãy hiểu biết, hãy quan tâm đến, hãy lưu tâm đến mọi sự mà Ta đã và sẽ dạy cùng tỏ cho các người biết, hầu cho không có một kẻ nào có thể lừa dối (có thể khiến cho các người đi lang thang như kẻ mất trí trong vùng đầy những sự nguy hiểm; làm cho lầm đường lạc lối; bị lừa gạt, làm cho thất vọng; làm cho phạm sai lầm, làm cho phạm tội; bị sự cám dỗ làm cho mê muội; bị đánh lừa bởi những ảo tưởng);*

Những sự mà Đức Chúa Jêsus Christ sẽ tỏ ra cho các Hội-Thánh của Ngài, đó là những sự do Đức Thánh-Linh tỏ ra qua các tôi tớ của Ngài, như Ngài đã làm qua thánh đồ Phao-lô vậy.

Ê-phê-sô 4:11-24: Ấy chính Ngài đã cho người này làm sứ đồ, kẻ kia làm tiên tri, người khác làm thầy giảng Tin Lành, kẻ khác nữa làm mục sư và giáo sư, để các thánh đồ được trọn vẹn về công việc của chức dịch và sự gây dựng thân thể Đấng Christ, cho đến chừng chúng ta thấy đều hiệp một trong đức tin và trong sự hiểu biết Con Đức Chúa Trời, mà nên bậc thành nhân, được tâm thước vóc giặc trọn vẹn của Đấng Christ. Ngài muốn chúng ta không như trẻ con nữa, bị người ta lừa đảo, bị mưu chước dỗ dành làm cho lầm lạc, mà dạy động và đời đời theo chiều gió của đạo lạc, nhưng muốn cho chúng ta lấy lòng yêu thương nói ra lẽ chân thật, để trong mọi việc chúng ta đều được thêm lên trong Đấng làm đầu, tức là Đấng Christ. Ấy nhờ Ngài mà cả thân thể ràng buộc vững bền bởi những cái lắt léo, khiến các phần giao thông với nhau, tùy lượng sức mạnh của từng phần, làm cho thân thể lớn lên, và tự gây dựng trong sự yêu thương. Vậy, đây là điều tôi nói và điều tôi nhân danh Chúa mà rao ra: ấy là anh em chớ nên ăn ở như người ngoại đạo nữa, họ theo sự hư không của ý tưởng mình, bởi sự ngu muội ở trong họ, và vì lòng họ cứng cõi nên trí khôn tối tăm, xa cách sự sống của Đức Chúa Trời. Họ đã mất cả sự cảm biết, đành bỏ mình trong một đời buông lung, đem lòng mê đắm không biết chán mà phạm hết mọi điều ô uế. Nhưng anh em học cho biết Đấng Christ thì chẳng phải như vậy, vì anh em đã nghe đạo Ngài, và được dạy dỗ trong Ngài (y theo lễ thật trong Đức Chúa Jêsus) rằng anh em phải bỏ cách ăn nết ở ngày trước, thoát lột người cũ là người bị hư hỏng bởi tư dục dỗ dành, mà phải làm nên mới trong tâm trí mình, và mặc lấy người mới, tức là người đã được dựng nên giống như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của lễ thật.

Ma-thi-ơ 24:5: Vì nhiều người sẽ mạo danh ta đến mà nói rằng: Ta là Đấng Christ; và sẽ dỗ dành nhiều người.

Bản Kinh-Thánh King James version chép câu 5 này như sau: ⁵For many^{G4183} shall come^{G2064} in^{G1909} my name^{G3686}, saying^{G3004}, I am^{G1510} Christ^{G5547}; and shall deceive^{G4105} many^{G4183}.

Có nghĩa là: *Vì có nhiều kẻ sẽ đến trong (nhân danh, đại diện, trên phương diện người ta sẽ nói là đến từ, bởi vì) danh ta, nói rằng: Ta là Đấng Christ; và lừa dối nhiều người.*

Những kẻ mạo danh Chúa mà đến đó là ai và tại sao họ lại mạo danh Chúa để làm sự lừa dối đó ?

Trong nguyên văn chép bằng tiếng Hy-lạp không có chữ **mạo** (nghĩa là *giả mạo*), nhưng chép bằng một giới từ theo ngôn ngữ học, có nhiều ý nghĩa tùy theo mục đích sử dụng về thời gian, về nơi chốn hay là về mối quan hệ, đó là chữ ἔπι - **epi**, số 1909, để áp dụng trong ý nghĩa liên quan đến Lời Chúa phán đây, thì chữ ἔπι - **epi**, số 1909 này có nghĩa là: *nhân danh, đại diện, thay cho, bởi vì, trên phương diện, đến từ, đến sau, tiếp*

theo sau,

Như Đức Chúa Jêsus đã cảnh báo, ngay sau ngày lễ Ngũ-tuần năm 32 A.D. khi Đức Thánh-Linh giáng trên Hội-Thánh của Ngài, các phép lạ đã xảy ra và tiếp theo là số người tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của cuộc đời mình càng gia tăng, thì đã có nhiều kẻ tham muốn quyền phép và sự tôn trọng từ giữa những người Giu-đa tại thành Giê-ru-sa-lem và những người đó đã từng giả mạo là người của Đức Chúa Jêsus Christ, để tìm kiếm danh vọng hư không và những người đó cũng giả mạo là các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ để đuổi quỷ và dụ dỗ, lừa dối những người thiếu hiểu biết để trục lợi cho xác thịt mình.

Công vụ các sứ đồ 19:11-17: Đức Chúa Trời lại dùng tay Phao-lô làm các phép lạ khác thường, đến nỗi người ta lấy khăn và áo đã bận vào mình người mà để trên các kẻ đau yếu; thì họ được lành bệnh, và được cứu khỏi quỷ dữ. Bấy giờ có mấy thầy trừ quỷ là người Giu-đa đi từ nơi nầy sang chỗ kia, mạo kêu danh Đức Chúa Jêsus trên những kẻ bị quỷ dữ ám, rằng: Ta nhân Đức Chúa Jêsus nầy, là Đấng mà Phao-lô giảng, để truyền khiến chúng bay. Các kẻ làm việc đó là bảy con trai của Sê-va, tức là một người trong bọn thầy tế lễ cả Giu-đa. Song quỷ dữ đáp lại rằng: Ta biết Đức Chúa Jêsus, và rõ Phao-lô là ai; nhưng các ngươi là kẻ nào? Người bị quỷ dữ ám bèn sấn vào chúng, thắng được hai người trong bọn và hành hạ dữ lắm, đến nỗi phải trần truồng và bị thương, trốn ra khỏi nhà. Phàm người Giu-đa và người Gô-réc nào ở tại thành Ê-phê-sô đều biết việc đó, thì sợ hãi, và danh Đức Chúa Jêsus được tôn trọng.

Chính sứ đồ Phao-lô đã làm chứng về việc nhiều kẻ đã giả mạo Lời của Đức Chúa Trời để dụ dỗ nhiều người theo mình, họ làm công việc đó vì không hiểu biết rằng quyền phép của Nước Đức Chúa Trời chỉ có thể xảy ra bởi quyền năng của Đức Thánh-Linh chứ không phải bởi tài diễn thuyết của người ta.

2 Cô-rinh-tô 2:14-17: Song tạ ơn Đức Chúa Trời, Ngài làm cho chúng tôi được thắng trong Đấng Christ luôn luôn, và bởi chúng tôi, Ngài rải mùi thơm về sự nhận biết Ngài khắp chốn! Vì chúng tôi ở trước mặt Đức Chúa Trời là mùi thơm của Đấng Christ, ở giữa kẻ được cứu, và ở giữa kẻ bị hư mất; cho kẻ nầy, mùi của sự chết làm cho chết; cho kẻ kia, mùi của sự sống làm cho sống. Ai xứng đáng cho những sự nầy? Vả, chúng tôi chẳng giả mạo lời của Đức Chúa Trời như nhiều kẻ khác; nhưng chúng tôi lấy lòng chân thật, theo như đạo từ Đức Chúa Trời đến thế nào, thì giảng ra thế ấy trước mặt Đức Chúa Trời, trong Đấng Christ.

Cho đến tận ngày sau rốt nầy, những sự giả mạo Lời Đức Chúa Trời vẫn tiếp diễn và người ta mặc nhiên công nhận nó như một sự sốt sắng hầu việc Đức Chúa Trời vậy, mà lại không nhìn chăm vào các lời cảnh cáo của Đức Chúa Jêsus Christ cùng nhận biết các nguyên tắc của Nước Đức Chúa Trời.

Ma quỷ là kẻ xảo quyệt, ngay từ lúc ban đầu nó đã lừa dối Ê-va khiến người phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác nơi vườn Ê-đen, tiếp theo đó là ma quỷ khiến cho Ca-in phạm tội giết em mình, là A-bên, chỉ vì A-bên đã dâng của lễ mình đẹp lòng Đức Chúa Trời nên được Ngài nhận. Kẻ chủ mưu làm những sự đó chính là ma quỷ, là Sa-tan, là kẻ đã gieo vào lòng người ta những sự lừa dối, sự ganh tỵ, sự hận thù, sự tham muốn danh vọng hư không, là những sự thuộc về bản tánh của Sa-tan. Ma quỷ biết Đức Chúa Trời ghét những sự giả dối cùng những sự không tin kính, không vâng lời, nên chúng tìm cách lừa dối người ta sa vào những sự không vâng giữ các lời của Đức Chúa Trời một cách tinh vi, dưới chiêu bài hầu việc Đức Chúa Trời và dâng của tế lễ cho Đức Chúa Trời, nhưng không phải là sự làm theo lời phán của Đức Chúa Trời.

Sa-tan đã khiến vua Sau-lơ thuận cho dân Y-sơ-ra-ên giữ lại các con vật béo tốt của dân A-ma-léc để làm của tế lễ dâng cho Đức Giê-hô-va, trong khi đó Đức Giê-hô-va đã mạng lệnh cho vua Sau-lơ phải đi đánh dân A-ma-léc và diệt hết mọi vật thuộc về chúng nó. Không được thương xót chúng nó, tức là dân Y-sơ-ra-ên phải giết hết những người nam và nữ, con trẻ và con bú, bò và chiên, lạc đà và lừa. Sa-tan đã lừa dối vua Sau-lơ và dân Y-sơ-ra-ên vi phạm mạng lệnh của Đức Chúa Trời, rồi hấn mượn sức mạnh của luật pháp để loại bỏ vua Sau-lơ, khiến tai họa giáng cho dân Y-sơ-ra-ên, vì họ đã không vâng lời của Đức Giê-hô-va.

Thánh đồ Phao-lô đã luận về mưu chước của Sa-tan sử dụng sức mạnh luật pháp để giết người ta như sau:

Rô-ma 7:9-23: Ngày xưa tôi không có luật pháp mà tôi sống; nhưng khi điều răn đến, thì tội lỗi lại sống, còn tôi thì chết; vậy thì té ra điều răn vốn nên làm cho tôi sống, đã dắt tôi đến sự chết. Vì tội lỗi đã nhân dịp, dùng điều răn dỗ dành tôi và nhân đó làm cho tôi chết. Ấy vậy, luật pháp là thánh, điều răn cũng là thánh, công bình và tốt lành. Vậy thì điều lành trở làm cớ cho tôi chết sao? Chẳng hề như vậy!

Nhưng ấy là tội lỗi đã làm cho tôi chết, hầu khi nó nhân điều lành làm chết tôi, tự bày ra nó là tội lỗi; đến nỗi tội lỗi nhân điều răn trở nên cực ác. Và, chúng ta biết luật pháp là thiêng liêng; nhưng tôi là tánh xác thịt đã bị bán cho tội lỗi. Vì tôi không hiểu điều mình làm: tôi chẳng làm điều mình muốn, nhưng làm điều mình ghét. Song nếu tôi làm điều mình chẳng muốn, thì bởi đó nhận biết luật pháp là tốt lành. Bấy giờ chẳng phải tôi làm điều đó nữa, nhưng ấy là tội lỗi ở trong tôi. Và, tôi biết điều lành chẳng ở trong tôi đâu, nghĩa là trong xác thịt tôi, bởi tôi có ý muốn làm điều lành, nhưng không có quyền làm trọn; vì tôi không làm điều lành mình muốn, nhưng làm điều dữ mình không muốn. Ví bằng tôi làm điều mình không muốn, ấy chẳng phải là tôi làm điều đó nữa, nhưng là tội lỗi ở trong tôi vậy. Vậy tôi thấy có luật nầy trong tôi: khi tôi muốn làm điều lành, thì điều dữ dính dấp theo tôi. Vì theo người bề trong, tôi vẫn lấy luật pháp Đức Chúa Trời làm đẹp lòng; nhưng tôi cảm biết trong chi thể mình có một luật khác giao chiến với luật trong trí mình, bắt mình phải làm phu tù cho luật của tội lỗi, tức là luật ở trong chi thể tôi vậy.

Đức Chúa Trời đã làm cho Lời của Ngài được tôn cao hơn hết trong mọi sự, vì Lời của Đức Chúa Trời đại diện cho uy quyền, bốn tánh của Ngài, vậy nên hễ ai tôn cao Lời Đức Chúa Trời và vâng phục các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài, thì người đó là kẻ kính sợ Đức Chúa Trời và yêu mến Ngài vậy.

Thi-Thiên 138:1-2: Tôi sẽ hết lòng cảm tạ Chúa, hát ngợi khen Chúa trước mặt các thần. Tôi sẽ thờ lạy hưởng về đền thánh của Chúa, cảm tạ danh Chúa vì sự nhân từ và sự chân thật của Chúa; Vì Chúa đã làm cho lời Chúa được tôn cao hơn cả danh thình Chúa.

Trong ngày Đức Giê-hô-va ban luật pháp của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên, Ngài đã phán rõ rằng:

Phục truyền luật lệ ký 30:19-20: Ngày nay, ta bắt trời và đất làm chứng cho các người rằng ta đã đặt trước mặt người sự sống và sự chết, sự phước lành và sự rủa sả. Vậy, hãy chọn sự sống, hầu cho người và dòng dõi người được sống, thương mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, vâng theo tiếng phán Ngài, và triu mến Ngài; vì Ngài là sự sống người và làm cho người được sống lâu, đặt người ở trên đất mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho các tổ phụ người, là Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp.

Trong nguyên bản tiếng Hê-bơ-rơ không có chữ triu mến như bản tiếng Việt đã dịch trong câu 20 trên, nhưng đó là chữ דָּבַק - *dabaq*, số 1692 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *bám chặt lấy, dính chặt lấy, trung thành với, theo sát với, bắt kịp lấy, tôn trọng*;

Ma quỷ dường như đã thành công trong việc lừa dối loài người chống nghịch lại mạng lệnh của Đức Chúa Trời thông qua việc nó xúi giục người ta dâng của tế lễ cho Đức Chúa Trời, hay là xúi giục người ta làm công việc giống như là hầu việc Đức Chúa Trời, nhưng không theo ý muốn của Đức Chúa Trời, tức là người ta không tôn trọng các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, vì thế cho nên đã có rất nhiều người Y-sơ-ra-ên phải chết vì phạm tội nghịch lại Lời Đức Chúa Trời và người ta phải chết ngay cả khi họ đang làm công việc mà họ tưởng rằng người ta đang làm đẹp lòng Đức Giê-hô-va, vì họ đang dâng của tế lễ cho Ngài, Họ chết khi đang làm những công việc mà họ cho rằng họ đang hầu việc Đức Chúa Trời, mà họ không biết rằng, họ đã từ bỏ Lời Đức Chúa Trời và họ đã không dâng sự vinh hiển cho Danh Đức Giê-hô-va.

Chúng ta hãy xem Đức Giê-hô-va đã phán xét Môi-se và A-rôn như thế nào,

Dân số ký 20:7-13: Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Hãy cầm lấy cây gậy người, rồi với A-rôn anh người, hãy truyền nhóm hội chúng, và hai người phải nói cùng hòn đá trước mặt hội chúng, thì hòn đá sẽ chảy nước ra; người sẽ khiến nước từ hòn đá chảy ra cho hội chúng và súc vật của họ uống. Vậy, Môi-se cầm lấy cây gậy ở trước mặt Đức Giê-hô-va, như Ngài đã phán dặn. Môi-se và A-rôn truyền nhóm hội chúng đến trước hòn đá mà nói rằng: Hỡi dân phản nghịch! hãy nghe, chúng ta há dễ khiến nước chảy từ hòn đá nầy ra cho các người được sao? Môi-se giơ tay lên, đập hòn đá hai lần bằng cây gậy mình. Nước bèn chảy tràn ra nhiều, hội chúng uống, và súc vật họ uống nữa. Đoạn, Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se và A-rôn rằng: Bởi vì hai người không có tin đến ta, đặt tôn ta nên thánh trước mặt dân Y-sơ-ra-ên, vì cố đó, hai người sẽ không đem hội chúng nầy vào xứ mà ta đã cho nó đâu. Ấy đó là nước của Mê-ri-ba, tức là nơi dân Y-sơ-ra-ên cãi-trã cùng Đức Giê-hô-va; Ngài tự nên thánh trước mặt dân đó.

Phục truyền luật lệ ký 32:48-52: Trong ngày đó, Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Hãy đi lên núi

A-ba-rim, trên đỉnh Nê-bô, ở trong xứ Mô-áp, đối ngang Giê-ri-cô; rồi nhìn xứ Ca-na-an mà ta ban cho dân Y-sơ-ra-ên làm sản nghiệp. Và, người sẽ chết trên núi mà người lên đó và sẽ được tiếp về cùng dân người, y như A-rôn, anh người, đã chết trên núi Hô-rơ, và đã được tiếp về cùng dân của người, bởi vì tại giữa dân Y-sơ-ra-ên, các người đã phạm tội cùng ta, nơi nước Mê-ri-ba tại Ca-đe, trong đồng băng Xin, và vì các người không tôn ta thánh giữa dân Y-sơ-ra-ên. Quả thật, người sẽ thấy xứ ở trước mặt mình, nhưng không được vào trong xứ ấy mà ta ban cho dân Y-sơ-ra-ên.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời không có sự tây vị ai bao giờ và khi Ngài ban cho luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên thì Môi-se, A-rôn cho đến dân Y-sơ-ra-ên kể từ khi họ tiếp nhận luật pháp của Đức Giê-hô-va tại núi Si-na-i cho đến khi tận thế, Lời Đức Chúa Trời không hề thay đổi, vì trời và đất mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã bắt phải làm chứng về việc Ngài ban luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên cũng như cho cả loài người đó vẫn còn, chưa hề qua đi, rằng:

Lê-vi ký 18:4-5: Các người hãy tuân mạng lệnh ta, gìn giữ luật pháp ta đặt nơi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.

Trong hết thấy loài người sống trên đất này, không có ai được Đức Giê-hô-va khen, như Ngài đã khen Môi-se rằng: “Ngài phán cùng hai người rằng: Hãy nghe rõ lời ta. Nếu trong các người có một tiên tri nào, ta là Đức Giê-hô-va sẽ hiện ra cùng người trong sự hiện thấy, và nói với người trong cơn chiêm bao. Tôi tớ Môi-se ta không có như vậy, người thật trung tín trong cả nhà ta. Ta nói chuyện cùng người miệng đối miệng, một cách rõ ràng, không lời dối, và người thấy hình Đức Giê-hô-va. Vậy, các người không sợ mà nói hành kẻ tôi tớ ta, là Môi-se sao?” (Dân số ký 12:6-8)

Nếu Môi-se là một người được Đức Giê-hô-va khen là một tôi tớ trung tín trong cả nhà của Ngài, nhưng người đã vì tội lỗi của dân Y-sơ-ra-ên khiến cho bị rối trí mà không làm chủ được lời nói và hành động của mình theo đúng như mạng lệnh của Đức Giê-hô-va, và vì tội lỗi đó khiến người phải chết, không được vào xứ Ca-na-an, thì loài người chúng ta là ai, mà lại có thể được sống và được vào trong thiên đàng của Đức Chúa Trời, một khi không làm theo đúng như mạng lệnh của Đức Chúa Trời ?

Đức Chúa Jêsus đã phán (và Lời của Ngài tức là Lời của Đức Chúa Trời) rằng: “Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, ta là cửa của chiên. Hết thấy những kẻ đã đến trước ta đều là quân trộm cướp; nhưng chiên không nghe chúng nó. Ta là cái cửa: nếu ai bởi ta mà vào, thì sẽ được cứu rỗi; họ sẽ vào ra và gặp đồng cỏ. Kẻ trộm chỉ đến để cướp giết và hủy diệt; còn ta đã đến, hầu cho chiên được sự sống và được sự sống dư dật.” (Giăng 10:7-10)

Chữ **đến** được chép trong Lời Chúa Jêsus phán trong câu 8 trên, đó là chữ ἔρχομαι - erchomai, số 2064 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *sự đến, sự đi, đi kèm theo, xuất hiện, lộ ra, trình diện, đem lại, đưa lại, gây ra, bước vào, sanh ra, để ra, mọc lên, đặt để, lập ra, lựa chọn, dùng đến, phương sách, mưu kế....*

Chữ **trước** được chép trong câu 8 trên, đó là chữ πρό - pro, số 4253 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *trước về thời gian, trước về không gian, trước khi được chỉ định, trước khi được biết đến, sự đi ngược thời gian, sự trích thượng, sự hợm hĩnh, tự đặt mình là bề trên,*

Đức Chúa Jêsus Christ là Con một của Đức Chúa Trời, Ngài là Lời của Đức Chúa Trời. Ngài là Đấng tạo nên muôn vật và là Chúa của muôn vật theo ý muốn của Đức Chúa Trời và chẳng có vật nào được dựng nên mà không bởi Ngài. Cũng một lẽ đó, mọi quyền lực trong thiên đàng, trong vũ trụ, trên đất và bên dưới đất đều do Ngài chỉ định, vì muôn vật đều là từ Ngài, bởi Ngài và hướng về Ngài. Như vậy, nếu có một người nào tự ý nhảy vào một chức vụ nào theo ý riêng mình mà không bởi Con một Đức Chúa Trời chỉ định, thì kẻ đó là quân trộm cướp, kẻ đó là con cái của ma quỷ, kẻ phạm tội từ lúc ban đầu.

Rô-ma 13:1-5: Mọi người phải vâng phục các đấng cầm quyền trên mình; vì chẳng có quyền nào mà không đến bởi Đức Chúa Trời, các quyền đều bởi Đức Chúa Trời chỉ định. Cho nên ai chống cự quyền phép, tức là đối địch với mạng lệnh Đức Chúa Trời đã lập; và những kẻ đối địch thì chuốc lấy sự phán xét vào mình. Và, các quan quyền không phải để cho người làm lạnh sợ, mà để cho người làm dữ sợ. Người muốn không sợ quyền phép chẳng? Hãy làm điều lành, sẽ được khen thưởng; vì quan quyền là chức việc của Đức Chúa Trời để làm ích cho người. Song nếu người làm ác, thì hãy sợ, vì người cầm gươm

chẳng phải là vô cố; người là chức việc của Đức Chúa Trời để làm ra sự công bình và phạt kẻ làm dữ. Vậy nên cần phải vâng phục, chẳng những vì sợ hình phạt thôi, nhưng cũng vì cố lương tâm.

Đức Chúa Trời đã lập Hội-Thánh của Ngài trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ - Con một Ngài và Thánh-Linh của Đấng Christ cai trị Hội-Thánh thật của Ngài trên nền tảng Lời Đức Chúa Trời, tức là bằng luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Jêsus đã phán với Phi-e-rơ và cũng là phán với các môn đồ của Ngài rằng: **Còn ta, ta bảo người rằng: Người là Phi-e-rơ, ta sẽ lập Hội thánh ta trên đá này, các cửa âm phủ chẳng thắng được hội đó. Ta sẽ giao chìa khóa nước thiên đàng cho người; hễ điều gì mà người buộc dưới đất, thì cũng sẽ buộc ở trên trời, và điều gì mà người mở dưới đất, thì cũng sẽ được mở ở trên trời.** (Ma-thi-ơ 16:18-19)

Bản Kinh-Thánh King James version chép câu 18 trên như sau: ¹⁸ **And I say**^{G3004} **also**^{G1161} **unto thee, That thou art**^{G1488} **Peter**^{G4074}, **and upon this**^{G5026} **rock**^{G4073} **I will build**^{G3618} **my church**^{G1577}; **and the gates**^{G4439} **of hell**^{G86} **shall not prevail**^{G2729} **against**^{G2729} **it.**

Có nghĩa là: **Ta phán cùng các người rằng, các người là những viên đá và Ta sẽ lập Hội-Thánh Ta trên Đá này, các cửa của địa ngục sẽ không thể thắng được Hội đó.**

Theo nguyên bản chép bằng tiếng Hy-lạp thì Chúa Jêsus đang phán với các môn đồ của Ngài và khi đó, Chúa Jêsus không gọi tên riêng của Si-môn Phi-e-rơ, nhưng Ngài phán với các môn đồ của mình, trong đó có Phi-e-rơ, và sứ đồ Ma-thi-ơ, hoặc người dịch Kinh-Thánh có thể cho rằng Chúa Jêsus đã phán riêng với Si-môn Phi-e-rơ. Chúa Jêsus phán **các người là Πύτρος- Petros**, số 4074 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: **viên đá (viên đá ra từ hòn đá)**. Chúa Jêsus phán với các môn đồ của Ngài rằng, họ là những viên đá (ra từ Ngài) sẽ được Ngài dùng để lập nên Hội-Thánh của Ngài trên chính Ngài, là **Hòn Đá**, mà chữ **Đá** được chép trong câu 18 đó là chữ Πέτρος - **petra**, số 4073, có nghĩa là: **Hòn Đá lớn**.

Trở lại với tên của Phi-e-rơ, Lời Chúa đã chép trong sách Giăng 1:42 rằng: **Người bèn dẫn Si-môn đến cùng Đức Chúa Jêsus. Ngài vừa ngó thấy Si-môn, liền phán rằng: Người là Si-môn, con của Giô-na; người sẽ được gọi là Sê-pha (nghĩa là Phi-e-rơ).**

Bản Kinh-Thánh King James version chép: **And he brought**^{G71} **him to Jesus**^{G2424}. **And when Jesus**^{G2424} **beheld**^{G1689} **him, he said**^{G2036}, **Thou art**^{G1488} **Simon**^{G4613} **the son**^{G5207} **of Jona**^{G2495}: **thou shalt be called**^{G2564} **Cephas**^{G2786}, **which**^{G3739} **is by interpretation**^{G2059}, **A stone**^{G4074}.

Đức Chúa Jêsus đã phán với Si-môn, con trai của Giô-na rằng, **người sẽ được gọi**, tức là sẽ **được đổi họ** thành **Cephas**. Chữ **gọi** được chép trong câu 42 trên, đó là chữ κολέω - **kaleo**, số 2564 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: **tên để người ta gọi theo họ**.

Cephas, trong tiếng Hy-lạp là chữ Κηφῶς - **Kephas**, số 2786 có nghĩa là: **hòn đá**.

Như vậy, khi Chúa Jêsus phán với các môn đồ của Ngài là những viên đá, sẽ được Ngài dùng để lập Hội-Thánh của Ngài trên chính Ngài, là **Vàng Đá** của các thời đại, thì bởi một lý do nào đó mà Ma-thi-ơ chép xuống thành ra là Chúa Jêsus phán với Si-môn Phi-e-rơ, nhưng đó không phải là ý của Chúa Jêsus phán riêng với Phi-e-rơ, vì một viên đá (Πύτρος- **Petros**, số 4074) không thể xây nên được một công trình nào cả. Nhưng trong lẽ thật của Lời Chúa phán thì Đức Chúa Jêsus Christ sẽ lập Hội-Thánh của Ngài với những người thật sự là những viên đá được tạo nên bằng Lời của Đức Chúa Trời, mà Si-môn Phi-e-rơ trước khi được gặp Đức Chúa Jêsus, tên của người, là Si-môn, trong tiếng Hy-lạp gọi là Σίμων- **Simon**, số 4613 và chữ này ra từ chữ שִׁמּוֹן- **Shimown**, số 8095 (nghĩa là Si-mê-ôn) ra từ gốc chữ שָׁמַיִם- **Shama**, số 8085 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **Sự lắng nghe, sự vâng lời**.

Như vậy, Chúa Jêsus đã tỏ cho chúng ta biết rằng: Từ những người biết lắng nghe và vâng theo tiếng phán của Đức Chúa Trời mà trở thành những viên đá, được tạo ra từ Hòn Đá lớn, là Đức Chúa Jêsus Christ - Lời không bao giờ thay đổi của Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời sẽ dùng những người như vậy để lập thành Hội-Thánh của Ngài, và đó là nguyên tắc của Nước Đức Chúa Trời trong việc lập Hội-Thánh của Ngài.

Như vậy, chỉ có những người bền lòng theo Đức Chúa Jêsus Christ trong mọi sự thử thách của Ngài, thì mới được xứng đáng làm môn đồ của Ngài và những người đó sẽ được Đức Chúa Jêsus Christ ban cho chìa khóa của Nước Thiên đàng, như Chúa Jêsus đã phán: **Ta sẽ giao chìa khóa nước thiên đàng cho (các) người; hễ**

điều gì mà người buộc dưới đất, thì cũng sẽ buộc ở trên trời, và điều gì mà người mở dưới đất, thì cũng sẽ được mở ở trên trời. (Ma-thi-ơ 16:19) và đó chính là trái mà lời tiên tri đã chép trong Thi-Thiên 149 phải được ứng nghiệm.

Thi-Thiên 149:1-9: Ha-lê-lu-gia! Hãy hát xướng cho Đức Giê-hô-va một bài ca mới! Hãy hát ngợi khen Ngài trong hội các thánh Ngài. Nguyện Y-sơ-ra-ên mừng rỡ nơi Đấng đã dựng nên mình; Nguyện con cái Si-ôn vui vẻ nơi Vua mình. Nguyện chúng nó nhảy múa mà ngợi khen danh Ngài, Dùng trống-cơn và đàn cầm mà hát ngợi khen Ngài! Vì Đức Giê-hô-va đẹp lòng dân sự Ngài; Ngài lấy sự cứu rỗi trang sức cho người khiêm nhường. Nguyện các thánh Ngài mừng rỡ về sự vinh hiển, hát vui vẻ tại trên giường mình! Sự ngợi khen Đức Chúa Trời ở trong miệng họ, thanh gươm hai lưỡi bén ở trong tay họ, đặng báo thù các nước, hành phạt các dân; Đặng trói các vua chúng nó bằng xiềng, và đóng trướng các tước vị chúng nó. Để thi hành cho chúng nó sự án đã chép. Các thánh Ngài được vinh hiển ấy. Ha-lê-lu-gia!

Kể từ khi Hội-Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ được thành lập bởi Đức Thánh-Linh thì Nước Đức Chúa Trời đã đến trên đất này và như vậy, quyền phép mà Hội-Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ có được đó là thuộc về Nước Đức Chúa Trời, chứ không phải bởi năng lực của xác thịt loài người, vì Đức Thánh-Linh cùng làm việc với tội tớ của Ngài, và chính Ngài làm các phép lạ đó để làm cho vững Đạo.

Những kẻ tham muốn danh vọng hư không đã không nhận biết được nguyên tắc này, vì con mắt của họ chỉ tập trung vào những sự tham muốn hư không mà thôi và ma quỷ nhận biết những kẻ đó nên chúng xúi giục những người đó tự lập cho mình những tổ chức mà Đức Thánh-Linh không hề chỉ định, không hề phán bảo và những người đó chính là những kẻ mà Đức Chúa Jê-sus đã gọi là những kẻ mạo danh Ngài mà đến vậy.

Rất nhiều người tin có Đức Chúa Jê-sus Christ và tìm kiếm Hội-Thánh thật của Ngài trên đất này, nhưng vì những người đó chưa có được những sự hiểu biết cần phải có để qua đó mà nhận biết được ai là tội tớ thật của Đức Chúa Jê-sus Christ và ai là những kẻ giả mạo, nên hầu hết những người đó đều bị nhầm lẫn và không nhận ra được rằng, họ đã bị lầm đường, bị lạc lối bởi những kẻ mạo danh Chúa gây ra.

Phần nhiều người tin Chúa mắc một sai lầm nghiêm trọng, là người ta đã không chịu đọc Kinh-Thánh và suy gẫm Lời Chúa cùng với việc cầu nguyện tìm kiếm Đức Thánh-Linh để được Ngài dắt dẫn, nhưng người ta theo thói quen của đời là *“đi theo số đông”*, vì người ta cho rằng: *“đông chắc là đúng!”*

Đức Chúa Jê-sus đã phán với các môn đồ của Ngài rằng: **Hãy giữ, kéo có kẻ đồ dành các người.**

Tức là: *các người hãy tỉnh thức, hãy nhìn vào, hãy chú ý, hãy cẩn thận đề phòng, hãy hiểu biết, hãy quan tâm đến, hãy lưu tâm đến mọi sự mà ta đã và sẽ dạy và tỏ cho các người biết, hầu cho không có một kẻ nào có thể lừa dối (có thể khiến cho các người đi lang thang như kẻ mất trí trong vùng đầy những sự nguy hiểm; làm cho lầm đường lạc lối; bị lừa gạt, làm cho thất vọng; làm cho phạm sai lầm, làm cho phạm tội; bị cám dỗ làm cho mê muội; bị đánh lừa bởi những ảo tưởng);*

Theo như Lời mà Đức Chúa Jê-sus đã cảnh báo, thì những người tin Chúa sẽ phải nhìn vào đâu và giữ cái gì để không bị những kẻ mạo danh Chúa kia lừa dối?

Trước khi trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha, Đức Chúa Jê-sus đã phán về các dấu hiệu để những người thuộc về Ngài sẽ nhờ đó mà nhận biết ai là người thuộc về Ngài:

Giăng 14:12-21: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, kẻ nào tin ta, cũng sẽ làm việc ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì ta đi về cùng Cha. Các người nhân danh ta mà cầu xin điều chi mặc dầu, ta sẽ làm cho, để Cha được sáng danh nơi Con. Nếu các người nhân danh ta xin điều chi, ta sẽ làm cho. Nếu các người yêu mến ta, thì giữ gìn các điều răn ta. Ta lại sẽ nài xin Cha, Ngài sẽ ban cho các người một Đấng Yên ủi khác, để ở với các người đời đời, tức là Thần lễ thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, vì chẳng thấy và chẳng biết Ngài; nhưng các người biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các người và sẽ ở trong các người. Ta không để cho các người mồ côi đâu, ta sẽ đến cùng các người. Còn ít lâu, thế gian chẳng thấy ta nữa, nhưng các người sẽ thấy ta; vì ta sống thì các người cũng sẽ sống. Nội ngày đó, các người sẽ nhận biết rằng ta ở trong Cha ta; các người ở trong ta, và ta ở trong các người. Ai có các điều răn của ta và vâng giữ lấy, ấy là kẻ yêu mến ta; người nào yêu mến ta sẽ được Cha ta yêu lại, ta cũng sẽ yêu người, và tỏ cho người biết ta.

Với các dấu hiệu trên, người ta không thể tự tạo ra cho mình được, vì đó là công việc của Đức Thánh-Linh

làm thành trên những người thuộc về Ngài, vì Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ là thuộc về Nước Đức Chúa Trời chứ không phải là tổ chức của loài người xác thịt như thế gian này vẫn thường có.

Rất nhiều người tin có Đức Chúa Jêsus Christ và người ta muốn được làm tôi tớ của Ngài, nhưng không phải tất cả những người đó sẽ thật sự là người tin Chúa theo đúng ý nghĩa của chữ **tin**, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán và Lời của Ngài được chép trong sách Giăng đoạn 14 câu 12 trên.

Đó là chữ **ΠΙΣΤΕΥΩ - pisteuo**, số 4100 ra từ chữ **ΠΙΣΤΙΣ- pistis**, số 4102 và chữ **ΠΕΙΘΩ- peitho**, số 3982 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: **sự tin cậy một cách thuyết phục, tin cách chắc chắn, sự phó thác, uỷ thác chính mình vào điều mình tin cậy, chấp nhận, vâng phục, đồng ý với uy quyền đó, đồng ý với quyền phép đó, làm bạn với, đi theo, tuân theo, nghe theo, quy phục;**

Như phần trước đã nói đến hội chứng **“tự nhiên”** trong hàng ngũ những người tin Chúa, đó là người ta cứ để cho mọi sự **“tự nhiên đến, tự nhiên đi, tự nhiên thành”** theo sự lừa dối của ma quỷ mà không suy gẫm kỹ Lời của Đức Chúa Trời, như chính Đức Chúa Trời đã cảnh cáo tuyển dân của Ngài qua Giô-suê:

Giô-suê 1:8: Quyền sách luật pháp này chớ xa miệng người, hãy suy gẫm ngày và đêm, hầu cho cẩn thận làm theo mọi điều đã chép ở trong; vì như vậy người mới được may mắn trong con đường mình, và mới được phước.

Tất cả mọi người trong tuyển dân của Đức Chúa Trời đều phải làm công việc này, tức là mọi người tin Chúa phải suy gẫm luật pháp của Đức Chúa Trời ngày và đêm và Lời của Đức Chúa Trời phải được công bố ra từ môi miệng của họ, để người ta nhớ, người ta hiểu và người ta làm theo cùng dạy lại cho con cháu dòng dõi mình vâng giữ và làm theo trải các đời cho tới khi tận thế.

Đức Chúa Jêsus Christ đã cảnh cáo hết thảy những người đến nghe Ngài giảng rằng người ta phải biết nhìn mọi sự ở chung quanh mình, tức là những sự liên quan đến sự sống của linh hồn mình: **“Cây sanh trái xấu không phải là cây tốt, cây sanh trái tốt không phải là cây xấu; vì hễ xem trái thì biết cây. Người ta không hái được trái vả nơi bụi gai, hay là trái nho nơi chòm kinh cước. Người lành bởi lòng chứa điều thiện mà phát ra điều thiện, kẻ dữ bởi lòng chứa điều ác mà phát ra điều ác; vì do sự đầy dẫy trong lòng mà miệng nói ra. Sao các người gọi ta: Chúa, Chúa, mà không làm theo lời ta phán? Ta sẽ chỉ cho các người biết kẻ nào đến cùng ta, nghe lời ta, và làm theo, thì giống ai. Kẻ ấy giống như một người kia cất nhà, đào đất cho sâu, xây nền trên vầng đá: nước tràn lan, dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, nhưng không xô động được, vì đã cất chắc chắn. Song kẻ nào nghe lời ta mà không làm theo, thì giống như một người kia cất nhà trên đất không xây nền: dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, tức thì nhà sụp xuống, và sự hư hại lớn lao.”** (Lu-ca 6:43-49)

Tất cả những người nào đang sống trên trái đất này mà muốn nhận được giá cứu chuộc cho linh hồn mình, thì người ấy phải nhận thức rõ cách nghiêm trọng về trách nhiệm của mình, chứ không phải là nhờ cậy một tổ chức nào hay là một con người nào với một chức vụ như thế nào để bảo lãnh cho sự cứu rỗi cho linh hồn mình, vì như Lời Chúa có chép rằng: **Này, mọi linh hồn đều thuộc về ta; linh hồn của cha cũng như linh hồn của con, đều thuộc về ta; linh hồn nào phạm tội thì sẽ chết.** (Ê-xê-chi-ên 18:4)

Làm thế nào để nhận biết đâu là Hội-Thánh thật của Đức Chúa Jêsus Christ và tổ chức nào không phải là Hội-Thánh thật của Đức Chúa Jêsus Christ?

Tự câu hỏi này đã cung cấp cho chúng ta một phần của câu trả lời, đó là **Hội-Thánh thật của Đức Chúa Jêsus Christ. Hội-Thánh thật** có nghĩa là **Hội-Thánh của Đấng hằng sống, Hội-Thánh của Đấng ban sự sống lại và sự sống đời đời cho những người tin Ngài.**

Hội-Thánh thật của Đức Chúa Jêsus Christ là Hội-Thánh thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ và do Đức Chúa Jêsus Christ cai trị, không phải trong thân thể xác thịt như khi Đức Chúa Jêsus còn đang sống trên đất này, nhưng là do Thánh-Linh của Đấng Christ cai trị, như Đức Chúa Jêsus Christ đã phán:

Giăng 11:25-26: Đức Chúa Jêsus phán rằng: Ta là sự sống lại và sự sống; kẻ nào tin ta thì sẽ sống, mặc dầu đã chết rồi. Còn ai sống và tin ta thì không hề chết. Người tin điều đó chẳng?

Tại thời điểm khi một người mới tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của cuộc đời mình, thì tâm linh của người đó chưa được sống lại, mà vẫn còn ngồi trong bóng của sự chết. Tội lỗi và quyền lực của sự tội và sự chết vẫn đang cai trị người ấy qua bệnh tật, những thói hư, tật xấu cùng các dấu hiệu của sự rửa

sả bởi luật pháp vẫn còn ở trên người ấy. Người ấy chưa hiểu, chưa định nghĩa được ngôn ngữ của Kinh-Thánh cùng các ý nghĩa của các mạng lệnh và các điều răn của Đức Chúa Trời. Người ấy chưa biết cầu nguyện với Đức Chúa Trời và cũng không biết Danh Đức Giê-hô-va là gì, có ý nghĩa như thế nào trong cuộc đời của mình cũng như quyền phép của Danh Ngài trên muôn vật và trong mọi sự. Người ấy chưa hề nhận biết Danh Đức Chúa Jêsus Christ là gì, tại sao Ngài phải đến thế gian này và tại sao Ngài phải bị đóng đinh trên thập tự giá và ý nghĩa của sự cứu chuộc có giá trị như thế nào đối với loài người trên đất này. Người đó chưa định nghĩa được và hiểu được thế nào là tội lỗi và làm thế nào để tội lỗi được bôi xóa. Người đó chưa nhận biết được con đường cứu rỗi và làm thế nào để được hưởng cơ nghiệp cứu rỗi của Đức Chúa Jêsus Christvà như vậy, người đó chưa thật sự nhận được giá cứu chuộc cho chính linh hồn mình, mà người ấy mới chỉ nhận được lời hứa của Đức Chúa Trời về sự cứu rỗi cho mình mà thôi và người đó phải trả giá cho được sự sở hữu lời hứa của Đức Chúa Trời về sự sống lại và sự sống đời đời cho linh hồn mình, được chép trong Giăng 1:12-13 rằng: **Nhưng hễ ai đã nhận Ngài, thì Ngài ban cho quyền phép trở nên con cái Đức Chúa Trời, là ban cho những kẻ tin danh Ngài, là kẻ chẳng phải sanh bởi khí huyết, hoặc bởi tình dục, hoặc bởi ý người, nhưng sanh bởi Đức Chúa Trời vậy.** Chữ nhận được chép trong câu 12 trên, đó là chữ λαμβάνω- lambano, số 2983 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: **Bám chặt lấy, giữ chặt lấy, túm chặt lấy, sở hữu lấy.**

Làm thế nào để một người mới tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của cuộc đời mình có thể làm được công việc của sự nhận này, hầu cho tâm linh của người đó được sự sống lại trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ?

Câu trả lời đó là: Sẽ không có một người nào, hay là một tổ chức nào của loài người xác thịt có thể giúp cho người ta làm được công việc này.

Tại sao người ta lại không thể làm được công việc này?

Câu trả lời đó là: Vì hết thảy loài người ra từ A-đam đều đã bị bán cho tội lỗi từ khi người ta còn ở trong bụng mẹ và như vậy, chính mỗi người phải được cứu chuộc ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết và công việc này không thuộc về xác thịt, nhưng thuộc về Nước Đức Chúa Trời, thuộc về quyền cai trị của Đức Chúa Trời, quan án công bình cai trị.

Tất cả các tổ chức của loài người ở trên đất này, dù tổ chức đó có mang tên gọi thế nào, hoặc là có kèm dòng chữ là Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ, mà thật sự không phải là Hội-Thánh thật của Đức Chúa Jêsus Christ, thì các tổ chức đó sẽ không thể nào cứu chuộc người ta ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết.

Chỉ có Đức Chúa Jêsus Christ là Đấng duy nhất cứu chuộc được người ta ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết mà thôi, vì Ngài là Đấng Cứu Chuộc. Chính Ngài đã đổ huyết mình ra để cứu chuộc những người nào thật sự tin Ngài và chỉ có Ngài là Đấng duy nhất ban sự sống lại và sự sống đời đời cho người nào xứng đáng.

Người thật sự **tin** Đức Chúa Jêsus Christ, là người để Danh của Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của cuộc đời mình và chính Đức Chúa Jêsus Christ sẽ bảo lãnh người ấy ở trước mặt Đức Chúa Cha và Đức Chúa Cha sẽ qua Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ mà ban Đức Thánh-Linh cho người mà Đức Chúa Jêsus Christ đã bảo lãnh cho. Bấy giờ, nhờ được sự ban cho Đức Thánh-Linh là thần Lễ thật mà người đó được sự sống lại và tâm linh người ấy được Đức Thánh-Linh dắt dẫn vào trong các Lễ thật của Đức Chúa Trời, tức là tâm linh của người ấy được nuôi dưỡng bằng sữa thiêng của Đạo Tin-Lành và được làm dân của Đức Chúa Trời.

Hê-bơ-rơ 7:18-28: **Như vậy, điều răn trước kia vì không quyền không ích nên đã bị bỏ rỗi; bởi chúng luật pháp không làm trọn chi hết, lại có một sự trông cậy hay hơn đem vào thay cho luật pháp, và bởi sự trông cậy đó chúng ta đến gần Đức Chúa Trời. Và lại, sự thay đổi này chẳng phải là không có lời thề mà được làm ra. Những thầy tế lễ khác không bởi lời thề mà được lập lên, nhưng Ngài đã được lập lên bằng lời thề, bởi Đấng đã phán cùng Ngài rằng: Chúa đã thề rồi, và không hối lời thề ấy đâu; Con làm thầy tế lễ đến đời đời. Vì thế, Đức Chúa Jêsus đã trở nên Đấng bảo lãnh cho một cái giao ước rất tôn trọng hơn cái trước. Và lại, số thầy tế lễ rất nhiều, vì sự chết nên không giữ luôn được chức vụ. Nhưng Ngài, vì hằng có đời đời, nên giữ lấy chức tế lễ không hề đổi thay. Bởi đó Ngài có thể cứu toàn vẹn những kẻ nhờ Ngài mà đến gần Đức Chúa Trời, vì Ngài hằng sống để cầu thay cho những kẻ ấy. Ấy đó thật là thầy tế lễ thượng phẩm mà chúng ta có cần dùng, thánh khiết, không tội, không ô uế, biệt khỏi kẻ có tội, được cất lên cao hơn các tầng trời: không như những thầy tế lễ thượng phẩm khác, cần phải hằng ngày dâng tế lễ, trước vì tội mình, sau vì tội dân; Ngài làm việc đó một lần thì đủ cả, mà dâng chính mình**

Ngài làm tế lễ. Vì luật pháp lập những người vốn yếu đuối làm thầy tế lễ thượng phẩm; nhưng lời thề có sau luật pháp thì lập Con, là Đấng đã nên trọn lành đời đời.

Hê-bơ-rơ 8:3-10: Phàm thầy tế lễ thượng phẩm đã được lập lên là để dâng lễ vật và hi sinh; vậy thì Đấng này cũng cần phải dâng vật gì. Nếu Ngài còn ở thế gian, thì Ngài chẳng phải là thầy tế lễ, vì ở thế gian có những thầy tế lễ dâng lễ vật theo luật pháp dạy, và giữ sự thờ phượng, sự thờ phượng đó chẳng qua là hình và bóng của những sự trên trời mà thôi, cũng như khi Môi-se gần dựng đền tạm, thì Đức Chúa Trời phán bảo rằng: **Hãy cẩn thận, làm mọi việc theo như kiểu mẫu đã chỉ cho người tại trên núi.** Nhưng thầy tế lễ thượng phẩm chúng ta đã được một chức vụ rất tôn trọng hơn, vì Ngài là Đấng trung bảo của giao ước tốt hơn, mà giao ước ấy lập lên trên lời hứa tốt hơn. Vì nếu ước thứ nhất không thiếu gì, thì chẳng có chỗ nào lập ước thứ hai. Và, trong những lời này thật có ý trách, là lời Đức Chúa Trời phán cùng dân Giu-đa rằng: **Chúa phán: kìa, nhật kỳ đến, khi đó ta sẽ cùng nhà Y-sơ-ra-ên và nhà Giu-đa lập một ước mới, không phải như ước ta đã lập với tổ tiên chúng nó, trong ngày ta cầm tay họ dẫn ra khỏi xứ Ê-díp-tô.** Vì họ không bền giữ lời ước ta, nên ta không đoái xem họ, ấy là lời Chúa phán. **Chúa lại phán: Đây là lời ước mà ta sẽ lập với nhà Y-sơ-ra-ên sau những ngày đó: Ta sẽ để luật pháp ta trong trí họ và ghi tạc vào lòng; Ta sẽ làm Đức Chúa Trời họ, họ sẽ làm dân ta.**

Các tổ chức của những kẻ mạo danh Đức Chúa Jêsus Christ sẽ không thể nào làm được công việc này, bởi vì những kẻ đó vẫn còn đang ngồi ở trong bóng của chết và chính họ đang bị quyền lực của tội lỗi trói buộc và những kẻ đó chẳng thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ, dù trong các họ rao giảng vẫn tuyên bố rằng Đức Chúa Jêsus là Đấng Christ, vì Kinh-Thánh có chép như vậy. Họ vẫn nói rằng Đức Chúa Jêsus Christ là Đấng cứu chuộc nhân loại và Ngài là Con một của Đức Chúa Trời, nhưng người ta lại không có quyền phép của Đức Thánh-Linh để giúp cho những người tin Chúa ở trong tổ chức của họ được nhận biết Lễ thật và được nhận biết Đức Thánh-Linh để nhờ quyền phép của Đức Thánh-Linh và của lễ thật mà tâm linh người ta được tái sanh lại, như Đức Chúa Jêsus đã phán rằng:

Giăng 3:5-8: **Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần. Chớ lấy làm lạ về điều ta đã nói với người: Các người phải sanh lại. Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.**

Người ta không thể ban Thánh-Linh của Đức Chúa Jêsus Christ cho bất kỳ ai, vì Đức Thánh-Linh không phải là một món hàng mà người ta có thể mua được, cầm được hay sở hữu được, vì Đức Thánh-Linh chính Đức Chúa Cha toàn năng, Đức Chúa Trời thánh khiết và công bình. Ngài là Đấng đã tạo nên tâm linh của loài người chúng ta và Ngài là Đấng ban sự sống cho muôn vật và trong muôn vật đó có loài người chúng ta.

Nếu chẳng phải nhờ Đức Chúa Jêsus Christ bảo lãnh cho, thì sẽ không có một người nào có thể nhận được sự ban cho Đức Thánh-Linh cùng với các ơn của Ngài. Như vậy, nếu người nào mang danh là người tin Chúa đang khi còn được sống trên đất này, có cơ hội sống để học và làm theo Lời Chúa Jêsus đã phán, mà người ấy lại không có Đức Thánh-Linh thì người ấy chưa nhận được giá cứu chuộc của Đức Chúa Jêsus Christ và những người như vậy chẳng thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ, như Lời Chúa có chép:

Rô-ma 8:5-14: **Thật thế, kẻ sống theo xác thịt thì chăm những sự thuộc về xác thịt; còn kẻ sống theo Thánh Linh thì chăm những sự thuộc về Thánh Linh. Và, chăm về xác thịt sanh ra sự chết, còn chăm về Thánh Linh sanh ra sự sống và bình an; vì sự chăm về xác thịt nghịch với Đức Chúa Trời, bởi nó không phục dưới luật pháp Đức Chúa Trời, lại cũng không thể phục được. Và, những kẻ sống theo xác thịt, thì không thể đẹp lòng Đức Chúa Trời. Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc về Ngài. Vậy nếu Đấng Christ ở trong anh em, thì thân thể chết nhân cơ tội lỗi, mà thần linh sống nhân cơ sự công bình. Lại nếu Thánh Linh của Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus sống lại từ trong kẻ chết ở trong anh em, thì Đấng làm cho Đức Chúa Jêsus Christ sống lại từ trong kẻ chết cũng sẽ nhờ Thánh Linh Ngài ở trong anh em mà khiến thân thể hay chết của anh em lại sống. Vậy, hỡi anh em, chúng ta chẳng mắc nợ xác thịt đâu, đừng sống theo xác thịt. Thật thế, nếu anh em sống theo xác thịt thì phải chết; song nếu nhờ Thánh Linh, làm cho chết các việc của thân thể,**

thì anh em sẽ sống. Vì hết thầy kẻ nào được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dắt dẫn, đều là con của Đức Chúa Trời.

Hết thầy những người tin Chúa hãy tự kiểm tra cho tình trạng thuộc linh của mình, vì Lời Chúa có chép rằng: **Vì hết thầy kẻ nào được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dắt dẫn, đều là con của Đức Chúa Trời.**

Trong Hội-Thánh thật của Đức Chúa Jêsus Christ có quyền phép của Đức Thánh-Linh và ở đâu có Đức Thánh-Linh thì tại đó có sự tự do, tức là sự giải cứu, giải phóng và giải thoát người tin Chúa ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết.

2 Cô-rinh-tô 3:17-18: **Vả, Chúa tức là Thánh Linh, Thánh Linh của Chúa ở đâu, thì sự tự do cũng ở đó. Chúng ta ai nấy đều để mặt trần mà nhìn xem vinh hiển Chúa như trong gương, thì hóa nên cũng một ảnh tượng Ngài, từ vinh hiển qua vinh hiển, như bởi Chúa, là Thánh Linh.**

Hãy nhận biết rằng, Lời của Đức Chúa Trời là thần linh và sự sống, vì thế cho nên nếu không phải bởi Đức Thánh-Linh dắt dẫn, thì người ta không thể hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời, vì Ngài có quyền mở trí và Ngài có quyền đóng tâm trí người ta lại. Ngài có quyền làm mọi sự trong Nước của Ngài và loài người chúng ta là tạo vật của Ngài và chúng ta hết thầy đều là công việc của tay Ngài. Đức Thánh-Linh là Thần nên xác thịt của loài người không thể nhận biết Ngài, nhưng tâm linh của những người tin Chúa được tái sanh lại thì sẽ nhận biết Ngài, vì chính Đức Thánh-Linh khiến cho tâm linh của người đó được biết Ngài, hiểu được sự dạy dỗ của Ngài và nghe được tiếng của Ngài và người đó sẽ kính sợ Ngài và yê mến Lời Đức Chúa Trời.

Hỡi những người tin Chúa! hãy soi chính mình vào Lời Đức Chúa Trời để nhận biết tình trạng thuộc linh thật của mình đang ở đâu, đã thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ chưa, hay là đang còn bị những kẻ mạo danh Chúa mà đến đó lừa dối mình.

Châm ngôn 1:23-33: **Nhân vì ta trách các người, các người khá trở lại; Kia, ta sẽ đổ thần linh ta trên các người; Ta sẽ làm cho các người biết những lời của ta. Bởi vì ta kêu gọi, mà các người không khứng nghe, Ta giơ tay ta ra, lại chẳng có ai chú ý; Nhưng các người đã bỏ hết lời khuyên dạy ta, không chịu lời quả trách ta; Nên trong lúc các người bị tai nạn, ta cũng sẽ chê cười, khi sự sợ hãi giáng cho các người, ắt ta sẽ nhạo báng; Khi sự sợ hãi các người xảy đến thành linh như gió bão, Tai nạn xông vào các người như cơn trốt, và sự ngặt nghèo, khốn cực giáng trên các người. Bấy giờ chúng nó sẽ kêu cầu cùng ta, nhưng ta sẽ không đáp lời; Sáng sớm chúng nó sẽ tìm ta, nhưng không gặp được. Ấy bởi vì chúng nó ghét sự hiểu biết, không chọn lấy sự kính sợ Đức Giê-hô-va, cũng không muốn theo sự khuyên dạy ta, và chê bai các lời quả trách ta; Vì vậy chúng nó sẽ ăn bông trái của đường lối mình, và được no nê mưu chước của riêng mình. Vì sự bội nghịch của kẻ ngu dốt sẽ giết chúng nó, và sự yên ổn của kẻ đại dốt sẽ làm hại cho chúng nó. Nhưng ai khứng nghe ta ắt sẽ ở an nhiên vô sự, được bình tịnh, không sợ tai họa nào.**

Công vụ các sứ đồ 2:17-18: **Đức Chúa Trời phán: Trong những ngày sau rốt, Ta sẽ đổ Thần ta khắp trên mọi xác thịt; Con trai và con gái các người đều sẽ nói lời tiên tri, bọn trai trẻ sẽ thấy điềm lạ, và các người già cả sẽ có chiêm bao. Phải, trong những ngày đó, ta sẽ đổ Thần ta khắp trên các đầy tớ trai và gái ta, chúng nó đều nói lời tiên tri;**

_____ VĂN CHÂU _____